VERORDENING (EEG) Nr. 3025/76 VAN DE RAAD

van 13 december 1976

betreffende de opening van tariefpreferenties ten gunste van ontwikkelingslanden voor ruwe tabak en niet tot verbruik bereide tabak van onderverdeling 24.01 A ex II van het gemeenschappelijk douanetarief

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 43,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement (1),

Overwegende dat de Gemeenschap zich in de gemeenschappelijke verklaring van intentie betreffende de ontwikkeling van de handelsbetrekkingen met Sri Lanka, India, Maleisië, Pakistan en Singapore (2) bereid heeft verklaard oplossingen te vinden voor de vraagstukken die zich op handelsgebied voor deze landen, alsmede voor de ontwikkelingslanden die in hetzelfde geografische gebied liggen, zouden kunnen voordoen;

Overwegende dat ruwe tabak en niet tot verbruik bereide tabak van andere dan van de soort Virginia inzonderheid voor Indonesië een belangrijk exportprodukt is; dat het stelsel van algemene preferenties voor dit soort vraagstukken een oplossing kan bieden, en dat derhalve deze tabakssoorten in het stelsel van algemene preferenties moeten worden opgenomen;

Overwegende dat de Europese Gemeenschap in het kader van de UNCTAD een aanbod heeft gedaan met betrekking tot de toekenning van tariefpreferenties voor bepaalde verwerkte landbouwprodukten van de hoofdstukken 1 tot en met 24 van het gemeenschappelijk douanetarief, van oorsprong uit de ontwikkelingslanden; dat de voorkeursbehandeling waarin dit aanbod voorziet voor sommige goederen, vallende onder de bij Verordening (EEG) nr. 1059/69 vastgestelde handelsregeling, bestaat uit een verlaging van het vaste element van de krachtens genoemde verordening op die goederen geheven belasting en voor de enkel aan een douanerecht onderworpen produkten in een verlaging van dit recht; dat de preferentiële invoer voor de betrokken produkten zonder kwantitatieve beperking zou kunnen geschieden; dat evenwel, enerzijds wegens de gevoeligheid van de sector tabak in het algemeen, en, anderzijds, de noodzaak om de belangen van de geassocieerde staten en de A.C.S.-Staten te beschermen, voor de betrokken ruwe tabak of niet tot verbruik bereide tabak een bijzondere regeling dient te worden vastgesteld bestaande uit de toekenning van een verlaging van het voor dit produkt geldende douanerecht binnen de grenzen van een communautair plafond;

Overwegende dat aan het betrokken aanbod een clausule is verbonden die bepaalt dat de Gemeenschap dit aanbod heeft gedaan in de veronderstelling dat alle belangrijke industrielanden die lid zijn van de O.E.S.O. deelnemen in de toekenning van de preferenties en zich hiervoor in vergelijkbare mate inspannen; dat uit de conclusies, overeengekomen binnen de UNCTAD, blijkt dat dit aanbod, hoewel van tijdelijke aard, geen verplichting is, en later in zijn geheel of gedeeltelijk kan worden ingetrokken; dat deze mogelijkheid onder andere kan worden aangewend om verbetering te brengen in ongunstige situaties die in de A.C.S.-Staten zouden kunnen ontstaan ten gevolge van de toepassing van het stelsel van algemene preferenties;

Overwegende voorts dat de Conferentie van Staatshoofden of Regeringsleiders van de Lid-Staten en toetredende Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen, gehouden te Parijs van 19 tot en met 21 oktober 1972, de Instellingen van de Gemeenschap en de Lid-Staten heeft verzocht geleidelijk een globaal beleid voor ontwikkelingssamenwerking op wereldniveau ten uitvoer te leggen, dat met name een verbetering van de algemene preferenties inhoudt, met het doel een regelmatige toeneming van de invoer van industrieprodukten uit de ontwikkelingslanden te bewerkstelligen;

Overwegende dat de tariefpreferenties vanaf het tweede halfjaar van 1971 van toepassing zijn; dat het genoemde stelsel van tariefpreferenties vanaf 1974 van toepassing is geworden, en dat het wenselijk lijkt

(1) PB nr. C 259 van 4. 11. 1976, blz. 27.
(2) PB nr. L 73 van 27. 3. 1972, blz. 195.

dit stelsel in den vervolge eveneens op tabakssoorten van onderverdeling 24.01 A ex II toe te passen;

Overwegende dat de Gemeenschap derhalve voor de genoemde ruwe tabak en niet tot verbruik bereide tabak van andere soorten dan van de soort Virginia, van oorsprong uit de landen en gebieden welke in de bijlage zijn genoemd voor het jaar 1977 een communautair plafond van 2 500 t moet openen tegen een douanerecht van 7 % met een minimumheffing van 33 rekeneenheden per 100 kg nettogewicht en een maximumheffing van 45 rekeneenheden per 100 kg nettogewicht;

Overwegende dat het stelsel van algemene preferenties, overeenkomstig Protocol nr. 23 dat is gehecht aan de Toetredingsakte (1), sinds 1 januari 1974 integraal toepasselijk is in de nieuwe Lid-Staten;

Overwegende evenwel dat deze regeling voor het betrokken produkt in de nieuwe Lid-Staten zou leiden tot de toepassing gedurende het eerste halfjaar van 1977 van hogere douanerechten dan of nagenoeg even hoge douanerechten als die welke op grond van de bovengenoemde Akte over het algemeen door de nieuwe Lid-Staten zullen worden toegepast voor derde landen; dat deze toestand noch met de geest, noch met de opzet van het stelsel van algemene preferenties in overeenstemming zou zijn; dat men, ten einde ook voor deze produkten een gelijkwaardige preferentiële marge te handhaven, ervoor moet zorgen dat daarop, voor de genoemde periode, verlaagde douanerechten worden toegepast volgens regels welke gebaseerd zijn op het beginsel dat in de nieuwe Lid-Staten een preferentie wordt gehandhaafd, evenredig aan die welke bestaat tussen de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief en de in artikel 1 van deze verordening vermelde rechten; dat men tevens, ten einde de begunstigde ontwikkelingslanden een zo gunstig mogelijke behandeling te geven, zulks in overeenstemming met de doelstellingen van het preferentiestelsel, de in artikel 1 vermelde rechten dient toe te passen in alle gevallen waarin de rechten die volgens de in artikel 1 vermelde regels zijn berekend hoger blijken dan de voornoemde rechten; dat deze tariefregeling uitsluitend moet worden voorbehouden aan de produkten van oorsprong uit de betrokken landen en gebieden, waarbij het begrip „produkten van oorsprong" dient te worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 14 van Verordening (EEG) nr. 802/68 van de Raad van 27 juni 1968 betreffende de gemeenschappelijke definitie van het begrip „oorsprong van goederen" (2); dat de afboekingen van de invoer op een plafond moeten geschieden naar gelang de betrokken tabakssoorten bij de douane ten invoer tot verbruik worden aangegeven en vergezeld zijn van een certificaat van oorsprong; dat aan deze wijze van beheer de mogelijkheid moet zijn verbonden de douanerechten opnieuw in te stellen, zodra dit plafond op het niveau van de Gemeenschap wordt bereikt;

Overwegende dat deze wijze van beheer een zeer nauwe en bijzonder vlotte samenwerking vereist tussen de Lid-Staten en de Commissie, die met name de stand van de benutting ten aanzien van het plafond moet kunnen volgen, en de Lid-Staten daarover moet kunnen inlichten; dat deze samenwerking hierom zeer nauw moet zijn, omdat de Commissie passende maatregelen moet kunnen treffen om de douanerechten opnieuw in te stellen wanneer het plafond is bereikt;

Overwegende dat maatregelen moeten worden vastgesteld waardoor elke ernstige verstoring in een sector van het bedrijfsleven van de Gemeenschap kan worden vermeden en dat de Commissie daartoe gemachtigd moet worden de heffing van de douanerechten opnieuw gedeeltelijk of geheel in te stellen, ten einde een dergelijke verstoring te voorkomen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Met ingang van 1 januari tot en met 31 december 1977 worden de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief met betrekking tot ruwe tabak en niet tot verbruik bereide tabak van andere soorten dan van de soort Virginia van onderverdeling 24.01 A ex II tot een niveau van 7 % geschorst, met een minimum van 33 rekeneenheden per 100 kg nettogewicht en een maximum van 45 rekeneenheden per 100 kg nettogewicht.

Bij invoer van vorengenoemde produkten in Denemarken, Ierland en het Verenigd Koninkrijk, zijn de douanerechten van toepassing die worden vastgesteld door de rechten welke worden verkregen door het verschil tussen, enerzijds, het laagste op 1 januari 1972 voor de in de bijlage genoemde ontwikkelingslanden toegepaste recht en, anderzijds, de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief, met 80 % te verminderen, te vermenigvuldigen met een coëfficiënt die gelijk is aan de preferentiemarge die bestaat tussen de in de eerste alinea vermelde rechten en de krachtens het gemeenschappelijk douanetarief toepasselijke rechten.

Van 1 januari tot en met 30 juni 1977 zijn evenwel de rechten vermeld in de eerste alinea van toepassing wanneer de uit bovenvermelde berekening voort-

(1) PB nr. L 73 van 27. 3. 1972, blz. 178.
(2) PB nr. L 148 van 28. 6. 1968, blz. 1.

vloeiende rechten hoger zijn. Vanaf 1 juli 1977 zijn de in de eerste alinea vermelde rechten van toepassing.

2. Deze schorsing geldt uitsluitend voor de produkten van oorsprong uit de in de bijlage vermelde landen en gebieden.

De invoer waarvoor uit hoofde van een ander door de Gemeenschap toegekend preferentieel tariefstelsel reeds vrijstelling van douanerechten is toegekend, wordt niet op het in lid 3 genoemde plafond afgeboekt.

Voor de toepassing van deze verordening wordt het begrip „produkten van oorsprong" vastgesteld volgens de procedure van artikel 14 van Verordening (EEG) nr. 802/68.

3. Behoudens het bepaalde in artikel 2 en in artikel 4 wordt deze schorsing voor de betrokken tabakssoorten toegekend binnen de grens van een communautair plafond van 2 500 ton.

Artikel 2

Zodra het in artikel 1, lid 3, vastgestelde plafond voor de invoer in de Gemeenschap van produkten van oorsprong van alle in artikel 1, lid 2, bedoelde landen en gebieden op het niveau van de Gemeenschap is bereikt, kan de heffing van de douanerechten op de betrokken tabak uit alle bedoelde landen opnieuw worden ingesteld tot het einde van de in artikel 1, lid 1, bedoelde periode.

Artikel 3

1. Een dergelijke afboeking op het communautaire plafond van de invoer van de betrokken tabakssoorten geschiedt naar gelang deze bij de douane worden aangegeven ten invoer tot verbruik en vergezeld zijn van een certificaat van oorsprong overeenkomstig de in artikel 1, lid 2, bedoelde regels.

2. Een goed kan slechts op het plafond worden afgeboekt, indien het bovenbedoelde certificaat van oorsprong voor de datum waarop de heffing van de rechten opnieuw wordt ingesteld is overgelegd.

3. De werkelijke uitputtingsgraad van het plafond wordt op het niveau van de Gemeenschap vastgesteld op grond van de invoer die onder de in de leden 1 en 2 vermelde voorwaarden is afgeboekt.

Artikel 4

1. De Commissie treft in nauwe samenwerking met de Lid-Staten alle nodige maatregelen om de toepassing van de bovenstaande bepalingen te verzekeren.

2. De Commissie stelt bij verordening de heffing van de douanerechten voor alle in artikel 1, lid 2, bedoelde landen onder de in artikel 2 vermelde voorwaarden opnieuw in.

Artikel 5

De Lid-Staten stellen de Commissie periodiek in kennis van de ingevoerde hoeveelheid van de bedoelde produkten die werkelijk op het in artikel 1, lid 3, bedoelde communautaire plafond zijn afgeboekt, waarbij zowel de waarde uitgedrukt in rekeneenheden als de hoeveelheid uitgedrukt in tonnen wordt aangegeven.

Artikel 6

Wanneer de invoer van produkten waarvoor de regeling van artikel 1 geldt in de Gemeenschap geschiedt tegen prijzen waardoor ernstig nadeel ontstaat of dreigt te ontstaan voor de producenten van de Gemeenschap van soortgelijke produkten of produkten die daarmede rechtstreeks concurreren, kan de heffing van de douanerechten voor de betrokken produkten geheel of gedeeltelijk opnieuw worden ingesteld ten opzichte van de landen of gebieden die het nadeel veroorzaken. Deze maatregelen kunnen eveneens worden getroffen indien ernstig nadeel ontstaat of dreigt te ontstaan voor één enkel gebied van de Gemeenschap.

Artikel 7

1. Ten einde de toepassing van artikel 6 te verzekeren kan de Commissie bij verordening besluiten de heffing van de douanerechten voor een bepaalde periode opnieuw in te stellen.

2. Indien een Lid-Staat om de maatregel van de Commissie verzoekt, spreekt deze zich uit binnen een termijn van ten hoogste 10 werkdagen na ontvangst van het verzoek en deelt de Lid-Staten mede welk gevolg hieraan is gegeven.

3. Elke Lid-Staat kan de door de Commissie getroffen maatregel binnen een termijn van 10 werkdagen volgend op de dag van de mededeling aan de Raad voorleggen. De voorlegging aan de Raad leidt niet tot schorsing. De Raad komt onverwijld bijeen. Hij kan de betrokken maatregel met gekwalificeerde meerderheid van stemmen wijzigen of teniet doen.

Artikel 8

De artikelen 6 en 7 laten de toepassing van de vrijwaringsclausules die op grond van het gemeenschappelijk landbouwbeleid ingevolge artikel 43 van het Verdrag of op grond van de gemeenschappelijke handelspolitiek ingevolge artikel 113 van het Verdrag worden vastgesteld onverlet.

Artikel 9

Deze verordening treedt in werking op 1 januari 1977.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 13 december 1976.

Voor de Raad

De Voorzitter

M. van der STOEL

BIJLAGE

Lijst van ontwikkelingslanden en -gebieden die algemene tariefpreferenties genieten

I. ONAFHANKELIJKE LANDEN

Afghanistan
Algerië
Angola
Arabische Republiek Egypte
Arabische Republiek Jemen
Argentinië
Bahama-eilanden
Bahrein
Bangla Desh
Barbados
Benin
Bhoetan
Birma
Bolivië
Botswana
Boven-Volta
Brazilië
Burundi
Centraalafrikaanse Republiel
Chili
Columbia
Comoren
Costa Rica
Cuba
Cyprus
Democratische Volksrepubliek Jemen
Dominicaanse Republiek
Ecuador
El Salvador
Equatoriaal Guinea
Ethiopië
Fidji
Filippijnen
Gaboen
Gambia
Ghana
Granada
Guatemala
Guinea
Guinea Bissau
Guyana
Haïti
Honduras
India
Indonesië
Irak
Iran
Ivoorkust
Jamaïca
Joegoslavië
Jordanië
Kaapverdische eilanden
Kameroen
Katar
Kenia
Khmerrepubliek
Koeweit
Kongo (Volksrepubliek)
Korea (Zuid-)
Laos
Lesotho
Libanon
Liberia
Libië
Madagaskar
Malawi
Malediven
Maleisië
Mali
Marokko
Mauretanië
Mauritius
Mexico
Mozambique
Nauru
Nepal
Nicaragua
Niger
Nigeria
Oeganda
Oman
Pakistan
Panama
Papoea Nieuw-Guinea
Paraguay
Peru
Principe en São Tomé (eilanden)
Roemenië
Rwanda
Saoedi-Arabië
Senegal
Seychellen
Sierra Leone
Singapore
Soedan
Somalia
Sri Lanka
Suriname
Swaziland
Syrië
Tanzanië
Thailand
Togo
Tonga
Trinidad en Tobago
Tsjaad
Tunesië
Uruguay
Venezuela
Verenigde Arabische Emiraten:
- Aboe Dhabi
- Dubai
- Ras-al-Khaimah
- Fujairah
- Ajman
- Sjardja
- Umm al Quaiwan

Vietnam
West-Samoa
Zaïre
Zambia

II. LANDEN EN GEBIEDEN

afhankelijk van of beheerd door of waarvan de buitenlandse betrekkingen geheel of gedeeltelijk worden waargenomen door Lid-Staten van de Gemeenschap of derde landen

Afar- en Issagebied
Australisch grondgebied in het Zuidpoolgebied
Belize
Benedenwindse eilanden (1)
Bermuda eilanden
Bovenwindse eilanden (2)
Brits grondgebied in de Indische Oceaan (Aldabra, Desroches eilanden, Farquhar, Tchagos eilanden)
Brits grondgebied in het Zuidpoolgebied
Brits Oceanië (3)
Brunei
Cayman eilanden en onderhorigheden
Christmaseiland
Corn en Swan eilanden
Eilanden in de Stille Oceaan onder beheer of mandaat van de Verenigde Staten van Amerika (4)
Falkland eilanden en onderhorigheden
Franse Zuidpoolgebieden
Frans Polynesië
Gibraltar
Heard en McDonald eilanden
Hong-Kong
Kokos (Keeling) eilanden
Macao
Mayotte
Nederlandse Antillen
Nieuw-Caledonië en onderhorigheden
Nieuw-Zeeland, grondgebieden onderhorig aan (Cook eilanden, Niue eiland, Tokelaoe eilanden, Ross)
Norfolk (eiland)
Portugees Timor
Sint-Helena (eiland) (met inbegrip van Ascension, Diego Alvarez of Gough, Tristan da Cunha)
Spaans grondgebied in Afrika
Turks en Caicos eilanden
Virginische eilanden van de Verenigde Staten (eilanden St. Croix, St. Thomas, St. John, enz.)
Wallis archipel en Futuna eiland

Opmerking: bovenstaande lijsten kunnen later worden gewijzigd, rekening houdend met veranderingen in de internationale status van landen of gebieden.

---

(1) Antigua, Montserrat, St. Christoffel en Nevis, Anguilla, (Britse) Virginische eilanden.
(2) Dominica, St. Lucia, St. Vincent.
(3) De Gilberteilanden, Tuvalu, de Britse Salomons eilanden, het condominium van de Nieuwe Hebriden en Pitcairn.
(4) De eilanden in de Stille Oceaan onder beheer van de Verenigde Staten omvatten: Goeam, Amerikaans Samoa (met inbegrip van het eiland Swains), de Midway eilanden, de eilanden Johnston en Sand, het eiland Wake; de eilanden onder mandaat: de Carolinen, de Marianen en de Marshall eilanden.